

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 2. Adulatores à Sapientibus semper fuisse, tamquam noxias bestias,
repulsos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

§. VII.

Adulatores à sapientibus semper fuisse, tamquam noxias bestias, repulsos.

Quod etiam Ethnici senserunt, adulationibus à se procul repulsis. Tarraconensibus, pro læto ostento, nuntiantibus Augusto, quòd in eius ara palma esset enata: *Apparet, inquit, quàm frequenter accendatis.* Ita adulationem diuinitatis, negligentiaè opprobatione deleuit. Niceſias Alexandro ambigenti muscas, quòd ab illis diceret se morderi: *Magis, inquit, ab alijs, quæ plus tui habent, gustato sanguine; adulatores intelligens, qui plus omnibus muscis fugunt.* Quamuis enim sapiens etiam è falsis laudibus perspiciat, qualis esse debeat, vt Crispus Passienus monuit, pauci tamen sunt, qui laudes suas suspectas habent. *Melior est ira risu,* ait Eccles. 7. Ecclesiastes; *quia per tristitiam vultus corrigitur animus delinquentis.* Quia enim amor sui cæcus est, facile credit, vera esse, quæ de se gloriose finguntur. Quare, ne glaucoma obijciatur, animi generosi laudatores suos, perinde vt adulatores, aspernantur. Quid, quòd isti etiam mala laudant? Nam sicut Colax Bianti stupido sic adulatus est: *Plus bibisti, quàm rex Alexander, in quo turpissimum*

Roterot.

lib. 4.

Apopht.

Eccles. 7.

4.

mum

mū erat, esse potatorem; sic multi superbiam, multi auaritiam & sordes, multi, per speciem potentiæ, tyrannidē, ac iniusticiam, in Principibus laudant, faciuntque, quod illi, qui in aquæ vicem, oleum flammæ affundunt, vt accendant, non extinguant. Ob quam caussam Cratetis pronuntiatum est: *Eos, qui cum adulatoribus vinerent, esse desertos, non aliter, quàm vituli sunt inter lupos. Neque enim illos adesse, quos oportet, neque cum ijs, qui adsunt, habere societatem, cum sint insidiatores.* Itaque rectè Antisthenes aiebat, si ad alterutrum adigeret necessitas, satius esse, in coruos incidere, quàm in adultores. Nam corui non comedunt, nisi mortuos, adulator etiam vivos deuorat. Bellissimè in hanc rem Prinæus ille Bias interrogatus, quod esset animal omnium maximè noxium? *Si de feris, inquit, percontaris, tyrannus; Si de mitibus adulator.* Quam ob caussam Græcorum imprecationē, qua, cui precantur exitium, iubent abire ad coruos, corrigens Diogenes dicere solebat: *multò periculosius esse, incidere in assentatores, quàm in coruos.* Vel enim fingunt, quæ laudant, & faciunt vanum ac inanem; vel mala sunt, ob quæ palpum obtrudunt, & faciunt peiorem, quia in ma-

lo confirmant; vel denique sunt laude digna, quæ prædicant, & frustra sunt, cum vera virtus non egeat laudibus humanis, quippe quæ ipsa secum ducat suam laudem atque decus, & maius quoddam præmium spectet. Qui nihil gerunt præclari, his opus est præconibus. Vnde Lysander iactanti, quod ipsum & laudibus veheret, & aduersus obtrectantes tueretur. *Duo, inquit, mihi sunt boues ruri: tacentibus ambobus, tamen certò noui, uter sit ignauus, uter ad laborem strenuus.* Igitur excelsæ mentes, adulationibus non capiuntur; immò & offenduntur, instar Hippomachi discipulum baculo percutientis, multitudine vel pugillanti, vel cantanti applaudente: aut instar Antisthenis, qui cuidam dicenti, plerique te laudant: *At quid, inquit, mali feci?* Sgnificans, quæ recta sunt, semper paucissimis placuisse: sibi autem placere, stultorum esse. Quocirca aut stultum faciunt applausus populares, aut testimonium sunt malè facientis. Certè Chamæleontem putant, qui talem hac aura vesci arbitrantur, cuius iugulum petunt. Dum enim inflant, suffocant, sicut quidam columbas, quas sunt assaturi. Quod cum cognitissimum esset Prophetæ, dixit:

Aa

Confun-

Ælian.
lib. 2. variat. c. 62
& lib. 14. c. 8.

Pfal. 69. *Confundantur, & reuereantur, qui querunt animam meam. Auertantur retrorsum, & erubescant, qui volunt mihi mala. Auertantur statim erubescantes, qui dicunt mihi, Euge, euge; ea approbantes, quibus iram Dei mereor; aut facientes vt merear.*

§. III.

Reprehensores sapientibus charos, insipientibus exosos esse.

Hastales ob causas, vel Echnici à laudatoribus abhorruerunt, sciebant enim, eorum oscula esse vulpina & fraudulenta, &

Pfal. 140. *quasi dicerent: oleum peccatoris non impinguet caput meum, ita pariter & linguam & caudam vulpinam detestabantur. Quin &*

Prou. 27. *illud quoque agnouerunt: Corripiet me iustus in misericordia, & increpabit me; videbant enim, dolosis illis basijs meliora esse vulnera diligentis. Quòd si vulnera, cum sunt recentia, sentiuntur, & dolor iram prouocat; vertitur tamen ira tandem in amorem, quando percussus agnoscit, plagam vtilem*

**Naucle-
rus to. 2.
gener. 21.** *fuisse ad sanitatem. S. Amandus Episcopus Argentinensis aliquando Romam profectus, in Ecclesia S. Petri penoxtauit. Ibi oranti apparuit S. Petrus, iussitq; eum, vt pergeret ad Dagobertum regem, eumq; scelerum*